

مجموعه مقالات همایش ملی
گیلان در گستره تاریخ صفویه

به کوشش
دکتر عباس پناهی
عضو هیئت علمی دانشگاه گیلان)

سرشناسنامه: همایش گیلان در گستره تاریخ صفویه : (۱۳۹۴ : رشت)
عنوان و پدیدآور: مجموعه مقالات همایش ملی گیلان در گستره تاریخ صفویه /
به کوشش عباس پناهی. [به سفارش حوزه هنری گیلان]
مشخصات نشر: رشت، فرهنگ ایلیا، ۱۳۹۷
مشخصات ظاهری: ۵۷۵ ص.
شابک: ۲-۵۹۱-۹۶۴-۱۹۰-۹۷۸
موضوع: ایران - تاریخ - صفویان، ۹۰۷-۱۱۴۸-اق. - کنگره‌ها
موضوع: گیلان - مقاله‌ها و خطابه‌ها
موضوع: پناهی، عباس، ۱۳۵۴ - گردآورنده
رده‌بندی کنگره: DSR ۱۱۷۹ ه. ۸۱۳۹۷
رده‌بندی دیوبی: ۹۵۵ / ۰۷۱
شماره کتابخانه ملی: ۵۲۶۱۵۰۰

- گیلان در گستره تاریخ صفویه (مجموعه مقالات همایش ملی)
 - به کوشش: دکتر عباس پناهی
 - چاپ نخست: ۱۳۹۷ شمارگان: هزار نسخه شماره نشر: ۶۸۹
 - نسخه‌پردازی و آماده‌سازی: کارگاه نشر فرهنگ ایلیا
 - همهی حقوق این کتاب محفوظ است.
 - شابک: ۲-۵۹۱-۹۶۴-۱۹۰-۹۷۸
 - نشر فرهنگ ایلیا؛ رشت، خ آزادگان، جنب دیبرستان بهشتی، خ صفائی، خ حاتم، شماره ۴۹
 - تلفن: ۰۳۳۳۴۴۷۳۳ - ۰۳۳۳۴۴۷۲۲ دورنگار: ۳۳۳۳۲۱۸۲۸
- www.farhangeilia.ir Email:nashreilia@yahoo.com**

فهرست

۹	یادداشت حوزه هنری گیلان
۱۱	مقدمه
۱۵	مجموعه مقالات فکری و فرهنگی
۱۷	نقاشی و نقاشان گیلان در دوره صفویه صدیقه احمدی باصیری
۲۵	نقش نخبگان سیاسی- مذهبی و اقتصادی گیلان در قدرت‌یابی صفویان دکتر محمدحسین اسماعیلی سنگری، مقصومه نیکسیرت
۴۱	گیلان و میراث مکتوب دوره صفویه علی امیری
۵۳	تجزیه و تحلیل محتوایی کتاب صفویه الصفا دکتر عباس پناهی، فرشته رحمانی‌زاد
۶۷	آداب، رسوم، آیین‌ها و بیمارهای مردم گیلان دکتر ناصر جدیدی، نفیسه مطیفی فرد
۷۹	مکان‌بایی جاده شاهعباسی با استفاده از پل‌های تاریخی موجود ولی جهانی
۹۹	بررسی یک نسخه تازه‌یاب از منشات خان‌احمد گیلان دکتر ابوالفضل حسن آبادی
۱۱۱	معماری گیلان در عصر صفویه مینو خاکپور
۱۲۳	گرایش به اندیشه اعتدال، تسامح مذهبی و دوری از تبرا در بلده رشت در ۹۸۴ق با نگاهی به مسکوکات صفوی گیلان موجود در گنجینه مؤزه ملی ملک
۱۳۹	ملک سالار رفیعیان
۱۴۹	آموزش و پرورش گیلان در دوره صفویه دکتر محمود رنجبر، رقیه رادمرد
۱۶۱	میانی نگرش رحمانی در اسرار الشهود اسیری لاهیجی دکتر محمود رنجبر
۱۷۱	تحلیل مدایع شاهان صفوی در دیوان فیاض لاهیجی دکتر مریم شاد محمدی
۱۷۷	بررسی نقش اجتماعی و علمی ابوالفتح مسیح‌الدین گیلانی دکتر علی صفائی سنگری
۲۰۹	نسخه مصور شاهنامه لاهیجان علی عباسی رودپشتی
	کاروانسراهای گیلان در عصر صفوی مقصومه کیانپور

۲۱۷	حکیم صدرالدین علی گیلانی؛ سفیر مکتب پزشکی گیلان در هند سیدعلیرضا گلشنی، جواد عباسی
۲۲۳	بررسی کارکردهای انسان‌شناسخنی تی تی کاروانسرای سیاهکل فیروزه محسینی
۲۲۱	بازنمایی گیلان در سفرنامه‌های سیاحان عصر صفویه اسدالله محمدزاده زهرا فرزی
۲۴۷	تحلیلی بر کیفیت ارتباط شیخ صفی الدین اردبیلی با طریقت زاهدیه گیلان و تأثیر آن در خیزش سیاسی خاندان صفوی
۲۵۹	دکتر میرصادم موسوی، سیمین ستایش..... بیان نمادین آرامگاه شیخ زاهد گیلانی سیدمجتبی میرمیران آلاه عابدی
۲۶۹	بررسی مردم‌شناسختی جشن باستانی آبریزان و تیرماسیزده در گیلان و رونق آن در دوره شاه عباس صفوی میثم نوائیان ساهره، سکوتی علی آبادی

مجموعه مقالات تاریخی و اقتصادی

۲۹۱	نشیع و اقتدار گرایی در عهد صفویه با تکیه بر نقش حاکمان گیلان محمد عطار آبکار هادی روشن پروا
۳۰۹	دلایل اسکان ارمینیان در گیلان و مازندران به فرمان شاه عباس اول دکتر شکوه‌السادات اعرابی هاشمی
۳۱۵	مروری بر چهارگاهی تاریخی شهرهای گیلان در دوره صفویه دکتر اسماعیل آقایی‌زاده، دکتر محسن مرسل پور
۳۲۷	گیلان؛ بست نهایی تبدیل فرایند طریقت - سیادت به سلطنت حسن الہیاری، احمد زنگنه‌آبادی
۳۳۷	نقش تاریخی شاه اسماعیل اول دکتر منوچهر پارسا وoust.
۳۴۹	علل قیام گیلانیان در عصر صفوی دکتر نصرالله پور محمدی املشی
۳۵۷	تجزیه و تحلیل رقیشاه در مانده صفوی (تهماسب دوم) به یکی از علمای گیلانی دکتر عباس پناهی
۳۶۹	جغرافیای تاریخی آستانادر گستره عصر صفوی، افساری و زندیه آرمنی حیدریان
۳۷۹	مطالعه تطبیقی تاثیر صنعت ابریشم در هنر زنان گیلان، عصر صفویه و دوره پهلوی نادیا ره
۳۹۱	معرفی و مطالعه چند قطعه سفال زرین فام دوره صفوی سولماز رئوف، ولی جهانی
۴۰۱	نقش اقوام گرد در سرکوبی خان احمد گیلانی در دوره صفویه دکتر ابوطالب سلطانیان، ابوالفضل کاظمی
۴۰۹	چگونگی گشایش راه درباری خزر و کارکرد کمیانی مسکوی در ایران عصر صفوی دکتر ابوطالب سلطانیان
۴۱۹	سکه‌شناسی گیلان عصر صفوی مانی زباری، یوسف افتخاری
۴۴۳	بررسی جایگاه قوم تالش در تشکیلات کشوری و لشکری دوره صفویه دکتر فریدون شایسته

بررسی تحولات جغرافیای تاریخی حد غربی گیلان در عصر صفویه	دکتر محمد شورمیج
۴۴۹	تأثیر موقعیت جغرافیایی بر رونق اقتصادی گیلان عصر صفویه
۴۵۷	دکتر باقرعلی عادل فر، فریده فرزی
	لاهیجان در عصر صفوی
۴۷۵	بیژن عباسی
	پوشش گیاهی و حیات وحش گیلان از دید سیاحان اروپایی عصر صفوی
۴۸۳	دکتر احمد کامرانی فر، نفیسه مطیفی فرد
۴۹۵	علل و نحوه اشغال گیلان توسط روس‌ها در واپسین سال‌های حکومت صفوی
۵۱۵	دکتر قربانعلی کنارروodi
	اوضاع اجتماعی و اقتصادی لنگرود در سفرنامه‌ها (دوره‌های صفوی و قاجار)
۵۲۳	دکتر حسن کهنسال و اجار گاه
	جنیش گیلان مقارن دوره شاه طهماسب اول
۵۳۹	ابوالحسن مبین، مهین صدقی قره چشمہ
	نقش ابریشم گیلان در اقتصاد عصر صفوی (دوره شاه عباس اول)
۵۴۹	دکتر انوش مرادی، دکتر سید مجتبی میرمیران
۵۵۵	روابط شاه اسماعیل اول صفوی و امراء اسحاقی فومن
۵۶۳	فریدون واحدی پور
۵۷۶	گیلان شرقی در عرصه پساتاریخ و تاریخ
	علی اصغر یوسفی نیا
	ابریشم گیلان و اهمیت اقتصادی آن
	دکتر محمد کریم یوسف جمالی، غلام رضا رحیمی
	نمایه

نشانی اینترنتی

www.artguilan.ir

artguilan

مرکز پخش

۰۱۳ - ۳۳۳۴۸۸۷۱

۳۳۲۶۵۵۲۴

یادداشت حوزه هنری گیلان

گیلان که در گذشته وسعت آن از آستارا تا چالوس امتداد داشت، اگرچه بخشی از ایران بزرگ بود، اما همواره حکومت‌های محلی بر این سرزمین حکم‌فرمایی داشتند و دست بسیاری از حاکمان ایرانی و حتی یورشگران بیگانه از جمله اعراب و قوم مغول به این ناحیه نرسید. این عدم دستیابی دو دلیل عمدۀ داشت: اول آن‌که گیلانی‌ها به‌ویژه دیلمی‌ها مردمی جنگاور بودند که شهرت این جنگاوری فراسرزمینی بود؛ از سوی دیگر اقلیم گیلان به‌واسطه جنگل‌های درهم‌تنیده، کوهستان‌های بلند و آب‌وهوایی که برای غیربومیان کشنده بود این بازدارندگی را برای طماعان به این سرزمین دوچندان کرده بود. اما این منطقه همواره در دو سوی سپیدرود، دو حکومت مختلف داشت که بخش شرقی آن شیعه و بخش غربی آن اغلب اهل تسنن بودند. همین اختلاف مذهبی و عوامل دیگر سبب شد که حکومت‌های محلی سالیانی دراز با یکدیگر جنگیدند، تا عصر صفویه که شاه عباس دقیقاً در سال ۱۰۰۰ هـ ق توانست خان‌احمد گیلانی حاکم مقندر گیلان را شکست بدهد و گیلان برای نجستین‌بار تحت لوای حکومت مرکزی درآمد. علاوه بر این یکبارچگی با حکومت مرکزی که خود منشأ دگرگونی‌های تاریخی شد ویژگی‌های طبیعی منحصر به‌فرد، وجود محصولات متنوع در این منطقه و به‌ویژه رونق صنعت ابریشم به‌عنوان یک کالای مهم در آن دوره، این ایالت را در موقعیت ممتازی قرار داد و تاریخ گیلان را ابستن رویدادهای متعددی کرد. وجود حاکمی آگاه همچون خان‌احمد گیلانی و سلسله کیائیان در این دوره، به لحاظ فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و... همواره سبب پیشرفت این منطقه بوده است. وجود چنین ویژگی‌هایی واکاوی و شناخت تاریخ این دوره را بیش از پیش ضروری می‌نماید. از سوی دیگر شاید در چند دهه اخیر تمرکز اصلی تاریخ‌نگاران محلی بیشتر متوجه دوره قاجار بوده است که ماحصل آن انتشار کتاب‌های متعددی پیرامون این دوره تاریخی است که این حوزه نیز دست‌کم بیش از ده عنوان کتاب در این زمینه منتشر کرده است، اما تاریخ صفویه به هر دلیلی کمتر دستمایه پژوهشگران تاریخ قرار گرفته است؟! جا دارد به این دوره مهم نیز پرداخته شود.

این مقالات ماحصل همایش ملی «گیلان در عصر صفوی» است که در سال ۱۳۹۴ به همت پژوهشکلde گیلان‌شناسی دانشگاه گیلان و همکاری برخی دستگاه‌ها و نهادهای فرهنگی در رشت برگزار شد و بخشی از مقالات که از منظر پژوهشی دستاورد جدیدی به حساب می‌آمد در این کتاب گردآمده است. جا دارد در اینجا از همه پژوهشگرانی که آثارشان در این کتاب منتشر شده و همچنین از دکتر عباس پناهی تاریخ پژوه گرامی که زحمت گردآوری این کتاب را بر عهده داشته است سپاسگزاری کنیم. حوزه هنری گیلان این کتاب را به همه دوستداران تاریخ گیلان پیشکش می‌کند.

مقدمه

گیلان از نظر فکری و فرهنگی بهویژه از نظر تاثیرگذاری بر ساختارهای معنوی و فکری سایر اقوام و سرزمین‌های مجاور خود در بین ایالات ایرانی کم‌نظری است؛ زیرا همواره در طول تاریخ، جغرافیایی فرهنگی گیلان بسیار وسیع‌تر از جغرافیای سیاسی آن بوده است. به‌طوری‌که امروزه نیز دامنه و وسعت فرهنگ و گویش گیلکی و سایر لهجه‌های گیلان فراتر از استان گیلان امروزی است. در طول تاریخ این ایالت علاوه بر تاثیرگذاری سیاسی بر شکل‌گیری و تاسیس حکومت‌ها بهویژه بر ساختار فکری و فرهنگی برخی دودمان‌های حکومتگر نیز نقشی انکارناپذیر داشت. پیش از تاسیس حکومت صفویه، گیلانیان در باورهای فکری، صوفیانه و غالیانه شاه اسماعیل تاثیرگذار بودند، این نکته در متون تاریخی این دوره نظری تاریخ جهانگشای خاقان، عالم‌آرای شاه اسماعیل و احسن التواریخ گزارش شده است. علاوه بر این مساله، به استناد منشات خان احمد گیلانی و متون تاریخی عصر صفوی و تذکره‌های این عصر، بخش زیادی از دانشمندان سده‌های دهم و یازدهم م.C که در دریار هندیان و صفویان حضور داشتند، گیلانی‌الاصل بودند. این مساله صرفاً به دوره صفوی محدود نمی‌شد؛ بلکه از دوره بویهیان تا دوره معاصر، متفکران گیلانی همواره در عرصه فکر و اندیشه پیشتاز بودند و با ورود مدرنیته به ایران بر گستره فعالیت‌شان افزوده گشت.

گیلان در عصر صفویه دارالمرز نامیده می‌شد و حدود آن از شرق به چالوس (نمک آبرود) و از غرب تا رود آستارا را شامل می‌شد. این پهنه پیش از تصرف توسط شاه عباس اول در سال ۱۰۰۰ هجری به‌دلیل عوامل جغرافیایی، سیاسی و اجتماعی به قلمروهای جداگانه‌ای تقسیم شده بود. بی‌گمان شرایط اقلیمی گیلان نقش زیادی در تحولات سیاسی و اجتماعی آن سرزمین داشت.

سرزمین گیلان نام خود را از اقوام و طوایفی که گیل خوانده شده و در بخش‌های جلگه‌ای می‌زیستند، اقتباس کرده است. با این وجود علاوه بر گیل‌ها، دیلمیان در بخش‌های کوهستانی و تالش‌ها در بخش‌های غربی گیلان می‌زیستند. یکی از اقوامی که نقشی موثر در تاسیس صفویان داشتند، تالش‌های گیلان بودند. از نیمة دوم قرن هشتم هجری، خاندان‌های حکومتگری که در بخش جلگه‌ای گیلان قدرت را در دست گرفتند، تواستند قسمت‌های جلگه‌ای سرزمین گیلان را از نظر سیاسی، اجتماعی و اقتصادی رونق دهند. از این زمان ابریشم به عنوان مهم‌ترین کالای اقتصادی گیلان به کار می‌آید؛ زیرا به‌دلیل شرایط اقلیمی مناسب گیلان توستان‌های وسیعی در بخش جلگه‌ای رشد و گسترش یافت و این مساله نیز موجب رشد کمی و کیفی ابریشم در گیلان گشت. با استناد به گزارش متون تاریخ محلی، ابریشم نقش مهمی در روابط سیاسی و اجتماعی حکومت‌های محلی با یکدیگر و از سوی دیگر در نظام اجتماعی گیلان از قرن هشتم هجری تا پایان عصر صفویه داشت. در نتیجه گیلان با داشتن این گنج ارزشمند همواره در تاریخ میانه ایران مورد توجه

حکومت‌های مرکزی ایران قرار می‌گرفت. با این وجود صفویان به جهت پیوندهای عمیقی که با گیلانیان برقرار کرده بودند، نگاه متفاوتی به گیلان داشتند.

از نظر ساختار سیاسی و اجتماعی، گیلان تحت تاثیر شرایط اقلیمی خود قرار داشت. جنگل‌های وسیع و درهم‌بافته، باتلاق‌ها، رودها، مرداب‌ها و عوامل متعدد طبیعی دیگر از جمله شاخص‌ها و متغیرهایی بودند که تاثیر زیادی بر ساختارهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و حتی فرهنگی این سرزمین می‌گرفت. عبور سفیدرود از مرکز این سرزمین موجب دوربارگی گیلان به شرق و غرب گیلان گشت که در متوسط تاریخ محلی از آن به «بیه پس» و «بیه پیش» یاد شده است. این تقسیم جغرافیایی موجب دوربارگی سیاسی و فرهنگی در گیلان گشت؛ به‌گونه‌ای که نخست در سده هشتم ه. ق. و پیش از آن کیاییان بخش‌های وسیعی از غرب گیلان را به تصرف خود درآورده و تشیع را مذهب رسمی خود اعلام نمودند؛ درحالی‌که اسحاق‌وندان بخش بزرگی از غرب گیلان (بیه پس) حکومت داشتند و از نظر مذهبی نیز بر مذهب اهل تسنن بودند. این اختلاف‌ها موجب ایجاد نبردهای طولانی با ماهیت مذهبی و ارضی بهمدت بیش از دویست‌سال در گیلان گشت که شرح آن در کتاب‌های تاریخ محلی گیلان آمده است و حاصل آن نیز جز ویرانی این سرزمین نبود و برندۀ نبرد آن نیز صفویان گشتند؛ زیرا طی نیم قرنی که صفویان هم عصر این امیران محلی بودند، مدام در تحریک این دو خاندان می‌کوشیدند و با این اقدام‌ها موجب تضعیف حکومت‌های محلی گیلان می‌شدند؛ درحالی‌که حکومت‌های محلی گیلان به‌ویژه کیاییان نقشی انکارناپذیر در برآمدن صفویان داشتند.

یکی از حوادث مهم تاریخی و سرنوشت‌ساز تاریخ گیلان، پناهندگی اسماعیل‌میرزا به گیلان است. اسماعیل‌میرزا اواخر که از همه‌جا رانده شده بود، بر اساس تصمیم صفویان اهل اختصاص نخست به رشت و بعد به لاهیجان برده شد. صوفی خردسال از سال ۸۹۸ تا ۹۰۵ ه. ق. در لاهیجان به‌سر برد و در طی این مدت از سوی کارکیا میرزا علی علاوه بر فراغیری رمز حکومت‌داری با مبانی مذهب تشیع آشنایی کامل یافت. در این مدت وی از دو مربی ارزشمند گیلانی سود فراوانی برداشت. نخست ملا شمس‌الدین لاهیجی در امور دینی آموزش‌های ارزشمندی به وی ارائه کرد، سپس شیخ نجم زرگر رشتی آداب کشورداری به وی آموخت. اسماعیل‌میرزا به‌اندازه‌ای به شیخ نجم زرگر دل داد که پس از دستیابی به قدرت لقب «وکیل نفس نفیس همایون» به وی اعطای کرد؛ عنوانی که به هیچ شخصیتی در طول حکومت صفویه داده نشد. علاوه بر این کارکیا میرزا علی با توجه به زمینه‌های تفکر صفویانه و غالیانه‌ای که اسماعیل میرزا به آن وابستگی داشت، این مبانی فکری را پروراند و بسترهای غالیانه تشیع صفوی را در وی به اوج رساند.

با آنکه گیلانیان نقش انکارناپذیری در تأسیس صفویه داشتند، اما صفویان به مدت یک سده تا پایان عمر حکومت‌های محلی گیلان رفتار توان با مهر با آنان نداشتند و همواره آن‌ها را با روش‌های مختلف در فشار قرار می‌دادند. با این حال شکل و شیوه رفتار سیاسی صفویان با کیاییان و اسحاق‌وندان متفاوت بود، آن‌ها کیاییان را به‌جهت دارا بودن کیش تشیع، رقیب سیاسی و ایدئولوژیکی خود می‌دانستند و همچنین به‌دلیل تسلط آنان بر ذخایر ارزشمند ابریشم مانع جهت تسلط و دستیابی بر این منابع اقتصادی می‌دانستند، اما از اسحاق‌وندان به‌جهت نزدیکی جغرافیایی به عثمانی و همچنین دارا بودن کیش تسنن ناراضی بوده و حاضر به

پذیرش آن‌ها نبودند. با این وجود در عصر شاه اسماعیل خطر حذف سیاسی حکومت‌های گیلان تهدید جدی برای این حکومت‌ها نبود، اما پس از روی کار آمدن شاه تهماسب و شاه عباس اول روابط گیلانیان با صفویه وارد مرحله جدیدی شد. روابط آل کیا با حکومت صفویه را می‌توان به سه دوره تقسیم کرد؛ دربار صفوی در مرحله اول روابط خود با آل کیا سعی داشت بهدلیل خدماتی که آل کیا در حق آن‌ها داشتند، حق شان را با احترام و مدارا نمودن با کارکیا ادا کنند، برای اثبات این مدعایه کمک‌های سیاسی و نظامی که حکومت صفویه در اختیار آن‌ها برای سرکوب حکومت‌های رقیب می‌نهادند، می‌توان اشاره نمود. دوره دوم روابط آن‌ها با آل کیا دوره تثیت قدرت شاه‌تهماسب (اول) تا بهقدرت رسیدن شاه عباس اول را شامل می‌شود. در این دوره شاه‌تهماسب اول موفق می‌شود از محاصره قرباش‌ها خارج شود و در جنگ‌های خارجی نیز به موقیت‌هایی دست یابد، از سوی دیگر حاکم کیائی - خان احمد خان دوم - در گیلان بهدلیل حمایت‌های دربار صفوی تبدیل به قدرتی بی‌منابع شد. نزدیکی گیلان به دربار صفوی - قزوین - نیز به ترس شاه از آل کیا دامن زد، بنابراین عدم تمکین و ادعای استقلال و خودسری خان احمدخان بهانه‌های لازم را فراهم آورد تا حاکمیت صفوی تاج‌بخشان سابق را بر سر جایشان نشاند. شاه صفوی بر این نکته واقع بود که شرایط جغرافیایی گیلان و تعدد حاکمان آن میزان نظارت حکومت مرکزی را بهشت دشوار می‌سازد، بنابراین با تبعید خان احمدخان از گیلان و مهاجرت اجباری ایلات ترک و کرد نخست ترکیب جمعیتی را تغییر داد و بعدها شاه عباس اول با توجه به زمینه‌های ایجاد شده، نه تنها حکومت آل کیا بلکه دودمان‌های ضعیف شده اسحاقیه و مرعشیان را در سال ۱۰۰۰ هـ. ق برانداخت. شاه عباس اول همانند شاه اسماعیل اول و شاه‌تهماسب در روابط خود با گیلانیان صرفاً انگیزه‌های سیاسی را دنبال نمی‌کرد. مهمترین هدف وی از سقوط این حاکمیت‌ها، سلطه اقتصادی بر سرزمین‌شروعتمد گیلان بود. پس از تصرف گیلان توسط شاه عباس اول این سرزمین‌های «خاصهٔ شریفه» (شاه کلب آستان) شد و با غارت ثروت‌های گیلان و مازندران زمینه نبردهای بزرگ خود را با عثمانی و ازبکان فراهم آورد. لذا خان احمدخان از فریب‌های شاه عباس و اهداف وی آگاه بود، درنتیجه مهمنترین عاملی که موجب ارتباط سیاسی خان کیایی با دربارهای هند، ازبکان، روسیه، عثمانی و گرجستان شده بود، جلوگیری از نفوذ رو به رشد شاه عباس در گیلان بود. سرانجام خان کیائی نتوانست در برابر شاه صفوی مقاومت کند؛ زیرا شاه عباس با هدف نابودی حکومت‌های محلی قصد حذف رقبای کوچک و ایجاد تمرکز سیاسی در کشور را داشت. در این راستا شاه برای اینکه با کمترین هزینه به اهداف خود دست یابد با کمک حکومت‌های محلی رقیب آل کیا حکومت ۲۳۱ ساله آن‌ها را خاتمه بخشد.

گیلان پس از سقوط حکومت‌های محلی جولانگاه مباشران صفوی گشت؛ زیرا شاه عباس بهجهت منافع اقتصادی سرشاری که این ایالت و همچنین مازندران برای وی داشت، بهطور مستقیم زیر نظارت خود قرار داد. هرچند گیلانیان استقلال خود را از دست دادند، اما این مساله مقدمات ارتباط جهانی گیلان با دنیا را فراهم آورد و از این زمان تجار و سیاحان دنیا بهجهت اعتبار ابریشم گیلان این سرزمین بهویژه رشت را به عنوان یکی از مراکز مهم اقتصادی ایران در برنامه‌های اصلی سفر خود قرار می‌دادند.

با وجود اعتباری که گیلان بهجهت موقعیت استراتژیکی و محصولات خود در دنیا یافت، اما مردم این ایالت همواره در برابر حکومت صفوی ناراضی بوده و در نتیجه مشاهده اندک ضعفی از سوی صفویان سر به شورش برمند داشتند. وسعت و تعدد شورش‌های مردم گیلان به اندازه‌ای بود که همواره حکومت صفوی از این مساله بهعنوان یکی از مشکلات خود در برابر گیلانیان یاد می‌کرد.

هرچند گیلان در عصر صفویه به جهت دارا بودن منابع ارزشمند ابریشم و موقعیت مهم خود در نظام ایالات عصر صفویه اعتبار ویژه داشت، اما نقش این ایالت را در نشر فکر، فرهنگ و معماری عصر صفوی نمی‌توان نادیده انگاشت. در این دوره شاعران زیادی از سرزمین گیلان برخاستند و مقامی مهمی را در زبان و ادب فارسی به خود اختصاص دادند. علاوه بر این مساله نباید از یاد برد که معماران مهم دولت صفوی یعنی شیخ نجم زرگر رشتی و شمس الدین لاھیجی پروه این سرزمین بوده‌اند که در دستگاه حکومت‌های محلی بالیده‌اند. از نظر معماری نیز با وجود تخریب‌های انسانی و طبیعی، آثار اندک باقی‌مانده از این دوره نشان‌دهنده ذوق هنری و معماری گیلانیان در این زمینه است. به گزارش مورخان محلی گیلان، دربار حکومت‌های محلی از تجمل زیادی برخوردار بود و حاکمان آن علاقه زیادی بر ایجاد و ساختن کاخ‌ها و بناهای مذهبی و غیره داشتند، متأسفانه امروزه آثار ارزشمندی از آن دوره باقی نمانده است؛ زیرا شرایط آب و هوایی گیلان سبب شده است تا آثار و بناهای تاریخی به سرعت رو به ویرانی نهد. عامل دیگر ویرانی، تعدد جنگ‌ها بین حاکمان محلی و تنفر شاهعباس اول از حکومت‌های محلی بود. شاهعباس اول پس از تصرف لاهیجان، دستور داد کاخ‌ها و باغ‌های زیای آل کیا را طوری ویران کنند که از زمین آن برای بازی چوگان و پیغامبر ایجاد شوند، با این حال آثاری نظیر پلهای این دوره، مقبره‌های خانوادگی آل کیا در ملاط، گنبد شیخ زاهد در شیخانور، قلعه‌رودخان فومن و آثار دیگر از دستبرد زمانه محفوظ مانده است.

همایش «گیلان در گستره تاریخ صفویه» گامی نخست برای معرفی توانایی‌های فکری فرهنگی، سیاسی و اقتصادی گیلان در عصر صفویه است؛ زیرا از این دوره گیلان جایگاه مهمی در جغرافیای جهان ایرانی یافت. همایش حاضر به کوشش پژوهشکده گیلان‌شناسی دانشگاه گیلان پس از دریافت مجوز از معاونت پژوهشی وزارت علوم در بهار ۱۳۹۳ کار خود را آغاز کرد و سرانجام در ۱۳ اسفند ۱۳۹۴ به بار نشست. در این مسیر گردانندگان همایش از حمایت‌های بی‌پایان ریاست محترم دانشگاه گیلان و معاونت محترم پژوهشی و فناوری دانشگاه، مدیر انتشارات دانشگاه، همکاران معاونت محترم پژوهشی، مدیر و همکاران محترم پژوهشکده گیلان‌شناسی دانشگاه برخوردار گردیدند. همچنین نیز از تمامی حامیان، استادان پژوهشکده گیلان‌شناسی دانشگاه گیلان، همکاران اداری و دانشجویان ورودی ۹۲ و ۹۴ که در برگزاری باشکوه این همایش باری رسان بودند، مراتب سپاس و امتنان خود را تقدیم می‌دارم. در پایان از مجموعه حوزه هنری گیلان و ناشر محترم که بر انتشار این مجموعه اهتمام داشتند، قدردانی می‌کنم.

دیر علمی همایش

دکتر عباس پناهی

زمستان ۱۳۹۶